

לילדי כתת דרור החוגגים את חג המצות

מנחם פז!

למדני אתה הנבון,

אתה המהדר בחולין

האוגר את הטל אגלים-אגלים

להפכם לצמרת וחורש, -

לכתף הקטנות,

לדקדק ביקטנות,

וביגיע בוסעי-אל-גרנות

לרבן:

מה גדלו מעטיך!

ברוך עמלם של עוטי המצות הקטנות!

א. שלובסקי.

היות ולא מצאנו עדיין את הפטנט להאכלת מספר גדול של אורחים וחברים
ביחד, החליטו הורי כיתת דודר על בסיון חדש. גם מוסדות החינוך שלנו
בתנו ברכתם לבסוי חדש זה, דהיינו:-

"בעלי השמחה יארחו את אורחיהם לארוחת ערב" - זאת אומרת שליד כל
בית של בן או בת מצווה יערך "בופה רץ";
לכל בעל שמחה יבואו מספר חברים אשר יעזרו בהגשה לאורחים ובביקור
אחרי הארוחה. האוכל עצמו יובא למקום בעוד מועד, מוכן להגשה. כמו-
כן יובאו שולחנות וכסאות. תאורה מתאימה תסודר לפי הצורך.

בגלל סידור זה לא יזמינו בעלי השמחה את חבריהם מן המשק לאכול עמם.
ארוחת שבת תוגש בחדר האוכל לחברים שאינם בעלי שמחה או עוזריהם.

הכרזה של הניסוי החדש היא:-

א. לאפשר לכל החברה להנות מהשמחה.

ב. להעביר את חשיבות המאורע לטכס ולהצגה - שלמעשה הם-הם המהווים
את עיקרו של חג המצות.

ג. לתת לבעלי השמחה הזדמנות להיות זמן רב יותר עם אורחיהם מבלי לסטלם
ממקום למקום.

כדאי הוא הרעיון שננסה!!

על מנת לעזור למארגנים ולאפשר להם להשתלט על העסק - כולם מתבקשים לשמור
על לוח הזמנים, הנמצא בתוכנית החג והתלוי על לוח המודעות.

ח ג ש מ ח !!!

ג' ר סיבה.

תכנית חג המצרות - לוח זמנים

יום שישי 21.5.71

תערוכת מלאכת יד - במועדון החברים.	1700-1900
ארוחת ערב שבת (לחברים שאינם בעלי שמחה).	1815-1915
מתאספים באמפיתיאטרון.	2015
טכס הבר-מצווה.	2030
כיבוד קל באמפיתיאטרון.	2100
"למה דווקא כפר הנשיא" (הצגה של כיתת דוד).	2115
כיבוד בחדר האוכל.	2245
ריקודים בחדר האוכל.	2300
אוטובוסים יוצאים לתל-אביב ולחיפה.	2330

יום שבת 22.5.71

ארוחת בוקר.	745-945
עליה לתורה במועדון החברים.	1000
בריכת הטחיה פתוחה.	1000-1130
ארוחת צהריים.	1130-1345
ארוחת ערב.	1800-1900
סרט.	2100

ספורד של בית (זכרונותיה של מטפלת)

ילדי דרור, אשר נכנסו לכיתה א', לא הסתפקו בבית שביטן להם ע"י המבוגרים. הם רצו לבנות בית משלהם. סחבו ארגזים, קרשים ושאר גרוטאות והקימו בית על המדרכה שלפני הכיתה. האמהות, בדרך לבית התינוקות הישן (בקיבוץ המאוחד) החלו להתלונן ודרשו לפנות את המדרכה. לאחר וויכוח עם המטפלת והמורה הסכימו הילדים לפרק את הבית. הם הקימו אותו מחדש על הדשא. המורה שחסה על הדשא דרשה להעביר את הבית למקום אחר והילדים העבירו אותו על הדרך למגרש הכדורסל. החברות השכנות התלוננו: אי אפשר לנח בצהריים! והילדים העבירו שוב את ביתם לאקליפטוסים שליד התעלה.

לפני מלחמת ששת הימים החלו גורמי הביטחון לבקור את התעלות והילדים, בעגמת נפש, פירקו אותו שוב. יעצתי להם שיקימו להם ערסלים - ובו ביום הוקמו הערסלים ואף חובר שיר לכבוד מאורע זה.

בכיתה ד', לאחר המלחמה, שיבה הבית את צורתו מפעם לפעם: פעם בית חולים עם אלובקות ורופאים ופעם מפקדה משוכללת עם טלפון. בכיתה ה' שקטו הרוחות. יום שישי אחד אמרתי לג' ובי כי אני חושבת שהבית בעזב. ג' ובי, בחיוך רחב על פניו, הודיע לי כי הוזמנו לקבלת שבת בבית החדש. הובלנו בדרך חשאית והגענו לבית שעמד במקום בידח, בין העצים ליד הדרך למחסן הכללי, במקום בסתר שבדמה לי שאף רגל - חבר לא דרכה שם. הילדים ערכו קבלת שבת עם תכנית, במיטב המסורת של הלהקות הצבאיות. לתמהוני הבית היה בקי ומסודר והיה בו אפילו מתקן לסילוק אשפה.

בכיתה ו' החליטו לבנות מועדון-דיסקוטק במקלט, אבל שם רגלי כבר לא דרכה. הכניסה למבוגרים היתה אטורה. בכיתה ז' המרכז היה בכיתה ולמרות שהבית ישן קישטו אותו והמקום הפך למרכז פעילות חברתית. ועכשיו על סף כניסתם לחברת הילדים ועם פניהם לעולם המבוגרים אני בטוחה שאם ידעו לשמור על רוח היצירה שלהם וילמדו להתחשב אחד בשני, ימשיכו לבנות פה את ביתם, שיהיה טוב להם ולכל בית כפר הבטיא.

מ ז ל ש ר ב !!!

ביום שישי האחרון יצאה משלחת מטעם ועדת התרבות לבקר בגשר הזיר. שמענו ששם קבלת השבת היא מאד מוצלחת ומאד לרצון לכל שכבות הקבוץ ורצינו לדעת איך עושים ומה עושים כדי להפוך מאורע חדש למנהג.

ובכן, באנו והתרשמנו. הודות לעקשנותה של חברה אחת, עליזה שמה, במסכת ומצליחה מסורת קבלת השבת בגשר הזיר. ומה המתכון המבטיח הצלחה? רק התמדה עד שהופך הדבר לחלק של ההורי החברתי. פעם היא התיאשה מן הצטיאה בעול והודיעה פתאום שכיום שישי אחד לא תהיה קבלת שבת. ואז ההתמרמרות היתה רבה. מה פתאום אין קבלת שבת? אבל כמו הדשא הנפלא שיש בגינות האוניברסיטאות האנגליות הסוד הוא בזמן וטפול ממושך.

בחדר האוכל של גשר הזיר יושבים צפופים יותר מאצלנו ויושבים על טפסלים ובלי קירור. התוכן לא שונה בהרבה מזה שלנו ואין תמיד ליווי מוסיקלי. אולם בתוך הצריף - כי זהו חדר האוכל שם - הקולות בשמעים די טוב בלי אביזרים אלקטרוניים. "אבל האוכל?" מה עם הגשת האוכל? תשאלו. מגישים את הכל מעגלות ובאטיות, והחברים מחכים בסבלנות. אליבא דאמת גם שם יש חברים שבוכים ושאינם מרוצים אבל הם שייכים לסוג "המתנחלים תמיד". היה שביצל אבל לא יותר טוב משלנו אולם הגישו עוד לאלה שרצו!! יש חברים לא רבים ולרוב חורים לילדים קטנים שאוכלים במשמרת קטנה שלפני הארוחת המשותפת. יש חברים שלוקחים אוכל לחדרם אבל הרוב הגדול - מכל הגילים - מקבל את פני השבת בצורתה, בשירה, בשיחה ובהרגשה של אחד משפחה.

בעוד פחות מחודש, כשבסיים את תקופת הצטיון שהוקצבה לנו, בביא את הנושא לדיון באסיפה. מי יתן שהמקרים יביאו שמהג איבו בולד בין לילה ושמסורת שחסרה לנו עד מאד היא תולדה של שנים רבות.

על ספורט ורוח הזמן

הכנס התשיעי של הפועל הביא לנו ספורטאי חוץ והישגים מעולים - רובם לא שלנו, והמסתכל במה שקורה כאן בארץ חייב להגיע למסקנות שלא תמיד הן הירביות. לשם מה עוסקים בספורט? למען ההנאה האישית? בגלל יצר ההתמודדות? למען השבות במעמד או ברכוש? בגלל הבטיחה לחוץ לארץ? בגלל גאווה לאומית והרצון ליצג את האומה בכבוד? כדי ששיא ארצי או אולי עולמי יירשם זמנית לזכותך? בוודאי שאין סיבה אחת מבין אלו שלבדה גורמת לפעילות בספורט אולם לדידי מוטב היה אילו המוטיבציה העיקרית היתה הקסם שבהשתתפות בספורט עצמו ולא לשם פרסים בלבד. בסופו של דבר האדם, בתקופה הקצרה שהוא מבלה בעולם זה, מתמודד יותר עם חולשותיו הוא מאשר עם אלה של אחרים.

אין ספק שכיום הגישה המקצועית היא אשר מבחה את מעשי הספורטאים בכל הענפים השונים. בלי אמונים מפרכים ובלי ידע מקצועי ובלי זכויות להתבזר מתעבוגות למיניהם אין סכוי להצלחה בשוט ספורט. ואנחנו, העם היהודי, איבנו אלהים ליותר על התעבוגות והיינו מעדיפים להסתפק באמון הקל לפני המטחק או ההתמודדות. אבל אותם השחייבים האמריקאים שהגיעו למקצו מתאמנים 4 שעות כל יום ומתמסרים לשני דברים בלבד - שחיה ולמודים. כנראה שזה המתכון להצלחה: כשרון טבעי+אמונים בלתי פוסקים+לא כלום.

יותר לספר על שיחה שהתנהלה באוטובוס-יה"ס לפני זמן קצר. בצהרי יום מדווחים בגלי צה"ל, אם איבני טועה, על ארועי הספורט וביום ההוא מתח הקריין בקורת על אלה מבחירת הנוער המוצלחת לכדורגל, שבהיותם בטוקיו קבלו הלם וחטפו משבר במוראל בהגיע הידיעה שקבוצותיהם בבית הצלחות קשות לא לרדת לליגה במוכה יותר בקשו שישונו הבינה מוקדם יותר. בקשה טבעית, מוצדקת! כך חשבתי אולם הצעירים שם הרגישו שבצעד זה ימנעו מהם תעבוגות הסיוור והתיוור ה"מגיעות" להם. רוב הבנים שלנו הצדיקו את עמדת השחקנים: "באמת מה הטעם לשחק אם אינך יכול לבלות טוב?" וכנגד טענתי "יש להם חובות מוסריים כלפי הקבוצות השונות שכלי קיומן שחקן כדורגל איבו יכול לשחק", הגיבו ב:- "שחקן חייב לדאוג לעצמו - מגיע לו משהו... שלא יוותר". וחשבתי בעצבות שאולי זה ספורט שוח מדברים עליו אולם רוח הספורטאי כלל אין כאן. אם אי פעם יבוא הספורט המקצועי לארץ ימצאו אותם דורשי הנאה... המשך...

שהקבוצות המשלמות ידרשו משחקנים שימלאו אחרי מילת החוזה אפילו אם זה מובע הנהגה אישית. כיום, כיוון שהמדינה או האגוד נוטאים בכל ההוצאות, מצפצף הספורטאי מבגיבה: "תן כי מגיע לי".

כצפור דרור אנוע

הסתתפתי בחלק קטן של סמינר בני האחד שהתחברו מצה"ל. חלקי היה בדיון על המתרחש בקרב הנער בחו"ל ויחד עם עוד שליח לטעבר בסיתי לציר תמונה אמיתית של המציעים המוליקים את בני הנער בכל מיני ארצות מתורבתות לבטוש את הכל ולהעלות מן האופק. אמר אחד הנבים בכנות וביושר שהוא מקנה באלה המופיעים בארץ שאין להם אחראיות כלל וטיכולים לבדד לכל מקום שהלב חפץ בו. כמה בפלא הייב הדבר להיות, להוריד סתם בן אדם שלא דואג לגבולות הארץ או להמשך קיום ישוב קבוצי או ענף מסוים שגוסט ללא ידי צעירים. בסיתי להסביר שאני בעד צסיעות בני קבוצים לחו"ל אולם מוטב שבנין שהמסוגל לבדד כל ימי חייו או החי לגמרי בלי אחראיות הוא מקרה בדיר ואם הוא מצוי הוא שייך לטפוס "פטר פאן", המסרב להתבגר. בטופו של דבר נוף הארץ ההיא דומה לבוץ ארץ אחרת. כשאתה מטייר בו וכולם עובדים אתה יודע שאינך חלק ממנה ורק מסתכל במתרחש מבחוץ. החיים הם די שגרתיים, טוטפים במטלול צר ומוכר. האדם עוזב את שלבי ההתבגרות כשהוא מטלים עם עובדה זו ומפטיק לחלום שיחיה כפיראט, כמרגל אטוף יפה פיות או כמליונר. לצערי הרב הרבה פעמים הצעיר היוצא לחוץ לארץ בשאר מטובור מאורות הכרכים ומן הבדור המיועד לתייר. אולם שאבתי עדוד מן העובדה שבנוכחה שקדם לאותה שיחה בה הסתתפתי דבר ברצוי ובמצוי בקבוץ, וכל העקרונות שאנחנו, "הזקנים", כתבנו בראש דגלנו מצוים שם. אבל חברי הזקנים פסקו טרק מהצית הדברים הרצויים בקבוץ קיימת והחצי השני עוד יש להלחם עליו.

אריק

ה ר ד ע ר ת

מן המכבסה

לחברי המסך

עקב הלחץ בעבודה אנו מבקשים להודיע לאורחיהם של החברים שאין לפנות ישירות למזכירות הטכנית. באידה והם זקוקים לבולים, אגרות אויר וכו', החבר המארח מתבקש לפנות למזכירות. אנו מבקשים את שיתוף הפעולה של החברים בענין זה כדי להבטיח עבודה סדירה במזכירות וכן להבטיח את הטרות לחבר.

במהכיר

ראוי לציין כי כביסת הבגדים מבד סינטטי מבצלת את אפשרות העבודה במכבסה עד קצה גבול היכולת. אני עושה זאת ברצון אבל צריך להבין כי כל פנצ'ר קל בשיגרה הקבועה מתבקש מיד באפשרות כביסת הבגדים הסינטטיים. לכן, אם מפעם לפעם אין בידינו לעשות זאת - אנו הכינו ואתכם הטל וחה.

פיליס

ועוד משהו מהמכבסה (???)

ישנה אפשרות לכל המעוניין לבצע צביטה חפשית באם יעלה על הרמפה שלפני תאי המכבסה המלוכלכת. אין צורך בהכשרה מקצועית. כל שעליך לעשות הוא לסלוח רגל לתוך חריץ רחב שעל הרצפה ואת השאר יעשה כח המשיכה.

של החתום: בעל הנסיון

מוצאי שבת חם בכפר הבטיא; ואם אפשר לומר היה זה, למעשה לילה רגיל, והצטרכתי לסלק חוב אישי שטייך לשגרת לילות מוצאי השבת - זריקת כביסה מלוכלכת. לכן כיתפתי את החבילה עטופת-סדין ופסעתי לאטי ובשלוות נפש בכורן המכבסה. ואילו הייתי יותר עצלנית וזרקתי את תוכן החבילה למחרת היום באור השמש - לא היה מה שהיה.

בהתקרבי ליעד הליכתי הוצאתי משלוותי כשמצאתי פקק של חברים מבולבלים וערימות כביסה מבולבלת. הכל אפוף חושך, גשומים אחרי התא הנכון לפריט כביסה מסויים, אנקות עמוקות וקללות עסיטיות.

- מה קרה לחשמל?
- לא יודעת.
- יש מקום לחולצות צבעוניות? זה ביללת יאוש מצללית ענקית מאחורי.
- יש בורה כאן! איפה המפסק?
- שבורה, הכל שבור - פלסך פרופיל אפל על ידי.
- פתאום בשמעת צריחה משגעת, פולחת את מלמול הנאספים ואחריה גרגורים וגביחות. שקט רגע.
- מה קרה? - לא יודע - האם סדין זה שבידי צבעוני או לא? איני יכול לראות!
- למי יש פבס?
- מה יש לו? והשואל מצביע על בעל הצריחה היושב מכונן בפינה, נושם בכבדות וצורח... בן אנוש פוזל שרגליו עקומות וסובל מכאב שניים בלתי פוסק!!! החור ה...!...?...
- מה קורה שם?
- ילדים - לבנים וצבעוניים? וקול צעיר עבה - האם יש באמת ילדים לבנים וצבעוניים שם?
- איפה שם?
- אולי מיטהו עם פבס...
- מי אחראי על החור הזה? צרחה הדמות המכווצת בפינה.
- יש כאן חור ענקי, הוא הוסיף.
- איזה חור? מה הוא מבלבל? - וכדי לענות להם כאילו, נתתי את קולי בצריחה צבעונית כזאת שכמעט והאירה את החושך. הגיע תורי ובכנסתי ברגל אחת לחור בין פסי הרצפה. בן רגע תפסתי את משמעות המתרחש. בכנסתי לתוך חור _____! _____! הצילור הצילור!
- ממחטות! ממחטות? - קרא אחד.
- אחזור מחר. לעזאזל עם כל זה. - אמר שני.
- הצילור! - חרקותי.
- אה מה את עושה שם למטה? - שאלני מתבונן אינטליגנטי.
- עזור לי, בכנסתי לחור - קרקרתי.
- למה כל כך חשוך כאן? - שאל מצטרף חדש.
- מכבסי עבודה, מכבסי ע-ב-ו-ד-ה איפה?
- בחלצתי מן החור ע"י צל אלמוני, כמו חלק בלתי מתאים מתוך "ג' יג סו" את בסדר?
- כן אבל בעלי, בעל אחת אבדתי שם - צרחתי - שם למטה - והצבעתי על הכתם השחור ביותר ברצפה הלא בראית. עודדי מחזיקה את חבילתי הבלתי מותרת כטשלו את בעלי מן המעמקים. מי שהוא, בעל תושיה כזאתה שלא מחבב חורים ושמיך בהשפעת משיכת הכובד על רגליים תועות כסה את פתח החור. באור החזק של גפרור דולק מייצתי את כביסתי ובוהתי, מהרהרת בלכתי הביתה שלמעשה יצאתי מן העסק במזל כי יכולתי לאבד שם שתי רגליים וגם שתי בעליי. ומעתה החלטתי בחושה - כביסה רק ביום ר' בצעדיים.

מרי טרק

(הערת המערכת: בין קרבות החור: מופטי שהוציאו אותו בעזרת משרד ויהודה שהיה זקוק לטפול במרפאה).

לכבוד
מזכירות כפר הנשיא
שלום רב

ביוזמת ממשלת ישראל הוקמה באוניברסיטת גלזגו יחידה ללמודי ישראל. אחת מתלמידות המחקר שלי, הגב' הלנה שלקרוס השלמות מבריטניה בקבוצים בישראל". לשם ביצוע המחקר היא תיסע בקרוב ארצה. מאחר וקבוצתם הוא אחד הקבוצים המעטים שקולט ו/או קלט השלמות כאלה, הרי רצוי שתשהה אצלכם 2-3 חודשים. פניתי לה' דוד עתיד במכון למחקר חבפתי של אחד הקבוצות והקבוצים (רח' דב הוז 28, ת"א) המשמש מרכז ועדת התיאום הבין קבוצית למחקרים חברתיים, וקבלתי עתה (במכתב מיום 21.4.71) את אישורה העקרוני של ועדה. למותר להוסיף כי לכולנו יש ענין בעדוד למודי ישראל באוניברסיטאות, ובנוסף לכך יש למחקר האמור גם צד שמושי, שאפשר להסיק ממנו מסקנות לגבי נושא קונקרטי. גב' ש.קרוס תפנה אליכם בימים הקרובים, לאחר שיתברר לוח הזמנים שלה. כמובן שהדפוסים המקויקים לעבודתה יקבעו במקום. כפי שהעניינים נראים מכאן-הרי רצוי לשלב עבודה בקבוץ עם עבודת המחקר. היא מקבלת גם מענק מגוף ממשלתי.

אודה לכם מאד אם תסייעו לנו בעבודה זו, ומצדנו נדווח לכם על המסקנות בבוא העת.

בברכה ובתודה
עובדיה שפירא

5.5.71 אוניברסיטת גלזגו

לכבוד
מר גרשון אפשטיין.

אני משערת שקבלת מכתב מאת המורה שלי, מר עובדיה שפירא, מרצה ללמודי ישראל באוניברסיטת גלזגו. אני לומדת לתואר מ. ליט. באוניברסיטה, בפיקוחו של מר שפירא ובמסגרת זו אכין מחקר על קליטת גרעינים אנגליים בקבוץ. ברור לי שיש כן אזורי לבסיון ממקור ראשון. לאחר שיחה עם השליח שלכם בלונדון, מקס מדר, נראה לי שכפר הנשיא יהיה קבוץ מתאים לעריכת מחקר, כי הוא היחיד-מלבד כפר בלום ולביא - אשר למעשה נוסד ע"י גרעין אנגלי. לפיכך הנני מעונינת מאד לקבל רשותכם לערוך את המחקר שלי אצלכם.

ברור לי שקשיים רבים כרוכים בקבלת מצען סוציאלי לתוך קהילה כמו זו שלכם. לעומת זאת, נראה לי שחקר נושא קליטת הגרעין בקבוץ יביא לא רק לתועלת אקדמאית אלא יספק גם אינפורמציה מועילה לתנועה הקיבוצית ולתנועות הנוער החלוציות. הקבוץ יקבל, כמובן, העתק מעבודת המחקר הסופית שלי.

יש בדעתי, כמובן, לתרום לכח העבודה בקבוץ. את האינפורמציה הדרושה לי הנני מקווה להשיג בהיותי משקיפה-מסתתפת בחיי הקבוץ ומתוך ראיונות בלתי רשמיים. יש לי בסיון כלשהו בחיי קבוץ וידיעת מה בשפה העברית, מספקת לצרכי עבודה, מאחר והייתי כתשעה חודשים בקבוץ ליה' חדרה.

הנני מקווה שאתה והחברים תאפשרו לי לבוא לכפר הנשיא.

בכבוד רב
הלנה שלקרוס

9

דו"ח משיבת המזכירות 14/5/71

בכח: ריבי, מינה, דות ג', ינקל, ג' יסרן, אריה, מיכאל ד, גרשי.

1. מרק בנדר. המזכיר הודיע שמרק מתחתן עם חברה מקיבוץ דורות ביום 20/7/71. הוא יעבור עם יצחק לדורות לשבת בסיון ואז יחליטו, סופית, באיזה קיבוץ הם יתישבו.

2. דינה רזביק. התקבלה פניה מגברת רזביק לעזרה כספית, מאחר ודינה חולה ואינה מסוגלת לעבוד. כוונתה של דינה להצטרף לקיבוץ אחר. המזכירות החליטה על עזרת קרובים חדשה לגב' רזביק ולדינה, עד שדינה תוכל לעבוד בעיר או עד שהיא תתקבל בקיבוץ. אם כבר זה לא יבוצע עד חודש ספטמבר - יתקיים דיון מחודש בנושא.

3. מחקר על קליטת גרעינים בקיבוץ
התקבלו שני מכתבים מאוניברסיטת גלזגו, בקשה למחקר על גרעינים מבריתניה שבאו לקיבוצים. תוכן המכתבים במצא כאן בהצריחה. המזכירות ממליצה בפני האסיפה להענות בחיוב. הוטל על המזכיר לברר כמה בקורות לגבי העבין, עד הבירור לאסיפה.

4. החלפת המזכיר בקיץ. גרשי יוצא ביום ב', 15/7/71, לחודשיים. הוחלט שג' יסרן יחליף אותו לתקופה זו ובמקרה הצורך אריה ישמש "ממלא מקום".

5. קבלת מועמדים (בהשתתפות כוכבה): לפי המלצת ועדת הקליטה סוכם להמליץ בפני האסיפה שבעתיד, כל בקשה למועמדות תובא לאסיפה לאשרור ברוב רגיל. הצעה זו תעמוד בגד הצעתו של שמואל הצור, שעליה הודיע באסיפה שבה בידונה בקשתו של בוב להתקבל לחברות. לפי הצעת שמואל, בקשה למועמדות ע"י מי שאינו יהודי חייבת להתקבל באסיפה ע"י רוב של שני-שליש.

מסיבת חצי יובל

בנוסף לתודות לחברים על המחשבה והסירחה, אני מרגישה צורך להעלות על הביר כמה רגשות ומחשבות שהיו לי במוצאי שבת, משך מסיבת חצי-היובל לציסואיבו. אבהנו כה התרשמו והתרגשו בערב בעים זה, שקשה למנות את החוויות, כי הן משתלבות ומתחברות:-

אם זה - שלל העוגות הנהדרות שהחברות הכינו (ויודעת אני שהיו כאלה שעשו זאת במאמץ מיוחד במיבו);

או - עצם העבין שבטע השתתפה בסידור המועדון, בהתחשב בכך שאמא שלה ז"ל "עסקה" בחתונה שלנו לפני 25 שנה בלונדון;

או - שאבט זכרה להביא לי זר פרחים, היות וגם הביאה לי לפני 25 שנה. ומעל לכל כשניכנסנו וראינו את החברים, וותיקים וצעירים כאחד והורים ובנים וננות שבאו לברכנו.

מי יתן, וכולנו ביחד בזכה עוד להרבה שמחות ויובלות - זאת משאלתי לשבים הבאות.

בתיה

מסיבה פנימית - כיתה י"ב תשל"א דבר הושל

845

תזכורת ספרי ילדים
מוסיקת רקד
נימוז קל

טיפיקודי

צ"ג

כולם יודעים להיות נבונים/זאב יונה
פתיקה - חזרה הבה
פתיקה - ספרות ילדים
מה עושה ההפכות
באלצה ובחלום
חלום של אפרת
כחלום באלצה עם
שר המצבים
סיפור אלנה ונינו
שיר המצבים (המשך)
ניגון האלצה (המשך)
מה עושה המצבים
משל - מבוז
משל המור והאיה
אצילות / פרוטים הינו

יונה, יונה, צבי, מילית
רוב חלוצה
מילית
שירה שוט
אסתר + אומית
יונה

זמרתה של מלך /
שיר מתוך Mother goose
בובה צהבה
הפסוק בבה מאוז
מור האלצה המוות/גנן הקל
אני בובה אלף פזם
כולם יודעים להיות נבונים/זאב יונה

הפסקה - נימוז - שירה בקיבור

סיפור חנוכה